

stration, i Europa, ja, blandt alle dem, der nu er med i den internationale koalition.

Det er derfor, jeg synes, at den debat, som hr. Holger K. Nielsen selv har rejst endda, er så vigtig, for den drejer sig dybest set om: Hvordan sikrer vi den nødvendige omtanke og besindighed? Jeg tror, vi sikrer den ved at give støtte til den koalition og det arbejde, som amerikanerne har lagt for dagen for at bringe en bred kreds af allierede sammen i stedet for at gå enegang. Det synes jeg vi skylder amerikanerne at kvittere for.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg siger da ikke, at vi skal gå enegang. Jeg er da enig i, at vi skal støtte den koalition, men som jeg gav udtryk for, bevæger USA jo sig på en knivsgang i forhold til koitionen. Den pakistanske regering f.eks. har været positiv over for amerikanske militære aktiviteter, men alle og enhver ved jo, at der er meget stærke fundamentalistiske kræfter i Pakistan, som er på frem-march. Den pakistanske regering er dybt kor-rumperet, dybt diktatorisk, dybt udemokratisk og er netop et godt eksempel på det der umulige valg, mange står over for i den tredje verden. Der skal da ikke mange fejltrin til, mange for-nærmelser af den muslimske verden til, før det falder fra hinanden i Pakistan. Det er bare et ek-sempel til hr. Jann Sjørnsen.

I denne situation synes jeg da, at det er klogt og udtryk for broderskab og venskab, at man forbeholder sig retten til at sige: Ved I hvad ven-ner, det her er måske ikke så klogt!

Jeg er enig i, at vi skal gå ind i den solidaritet. Jeg er enig i, at det er klogt fra europæisk side at være gået ind og have påvirket. Hvis man går ind og påvirker, så skal man bare ikke ukritisk på forhånd sige ja til hvad som helst.

Derfor vil jeg forbeholde mig retten til, at vi skal kunne tage kritisk stilling, men vi fasthol-der kampen imod terrorismen, vi fastholder et klart engagement i det.

Fjerde næstformand (Poul Nødgaard):

Så er taletiden udløbet, og det er fru Elisabeth Arnold, stadig væk i første runde.

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Jeg har bedt om ordet, fordi jeg synes, der har udviklet sig en voldsomt interessant diskussion om forudsætningerne for at gå ind i en opbak-ning til den store alliance, USA har bygget op

omkring antiterrorbevægelsen. Jeg synes, hr. Holger K. Nielsen meget ærligt gør rede for, at han er bekymret, og jeg synes, det er i orden at være bekymret.

Det værste, der kan ske, er jo, at man kommer til at genere den finger, der har udløserknappen til de pakistanske a-våben. Vi frygter jo alle sam-men, at et eller andet går rivende galt, og at hele situationen kommer ud af kontrol.

Da er det jo, at den konklusion, jeg ville dra-ge, er anderledes end den, hr. Holger K. Nielsen har draget. Hr. Holger K. Nielsen har draget den konklusion, at så vil vi ikke være med, fordi det kan gå galt. Min konklusion er, at vi skal være med, for så går det ikke galt.

Derfor tror jeg, at det er rigtigt at alliere sig med USA og sige: Når vi er med i alliancen, når vi er med fra de europæiske landes side, så har vi en mulighed for at appellere til de besindige kræfter og sørge for, at det ikke går galt. Det er en vanskelig balance. Det giver jeg hr. Holger K. Nielsen ret i.

(Kort bemærkning).

Holger K. Nielsen (SF):

Jeg tror, at vi taler forbi hinanden. Pointen i det, jeg sagde, var faktisk, at vi skal være med, men at vi også skal kunne tage stilling ud fra vores egne vurderinger. Jeg opfatter den danske rege-rings situation og flertallets positioner sådan, at selv om USA går ind på en vej, som kan få det til at bryde sammen i Pakistan, støtter man det alli-gevel, men hvis det er en forkert fortolkning, vil jeg være meget glad. Jeg tager meget gerne fejl i det, men jeg kan kun forstå regeringens og fler-tallets holdning sådan, at ligegyldigt hvad USA gør, så støtter man det.

Man kan forudsætte, at USA ikke begår fejl, det håber vi de ikke gør, at den store koalition kan fastholdes håber vi alle sammen, og at vi får en begrænset militær aktion, der løser den be-grænsede opgave, der skal løses, men mit spørgsmål går så på: Hvis nu det alligevel, fordi der er nogle kræfter i USA, der vil en voldsom-mere aktion, går hen og vipper for den pakistan-ske regering, som har atomvåben, skal vi så også bare støtte det ukritisk?

(Kort bemærkning).

Elisabeth Arnold (RV):

Det er jo præcis det, der er forskellen på at lade USA gå enegang og at lade USA operere inden for NATO's rammer. Inden for NATO's rammer skal der gives tilladelse fra de øvrige NATO-lan-